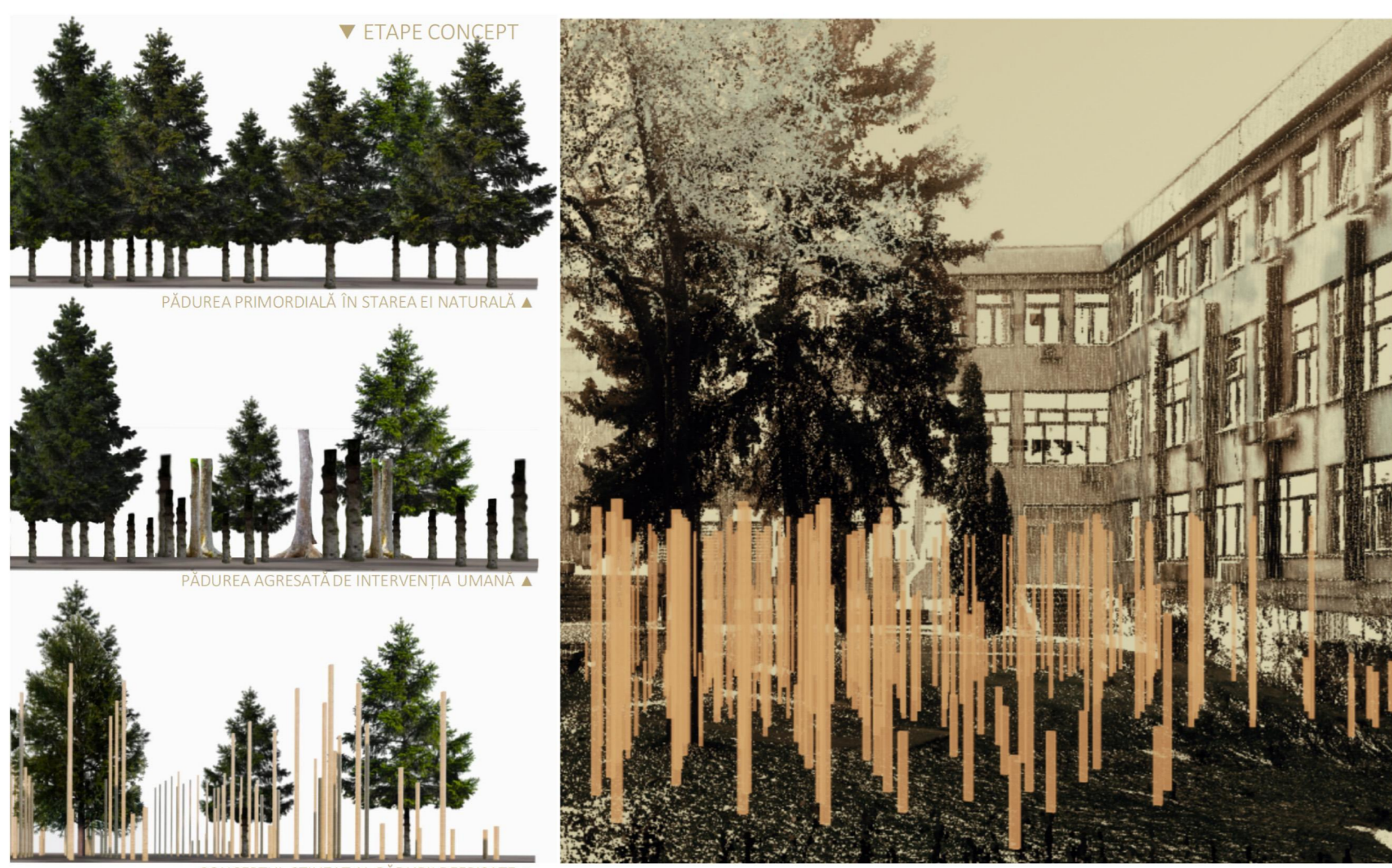
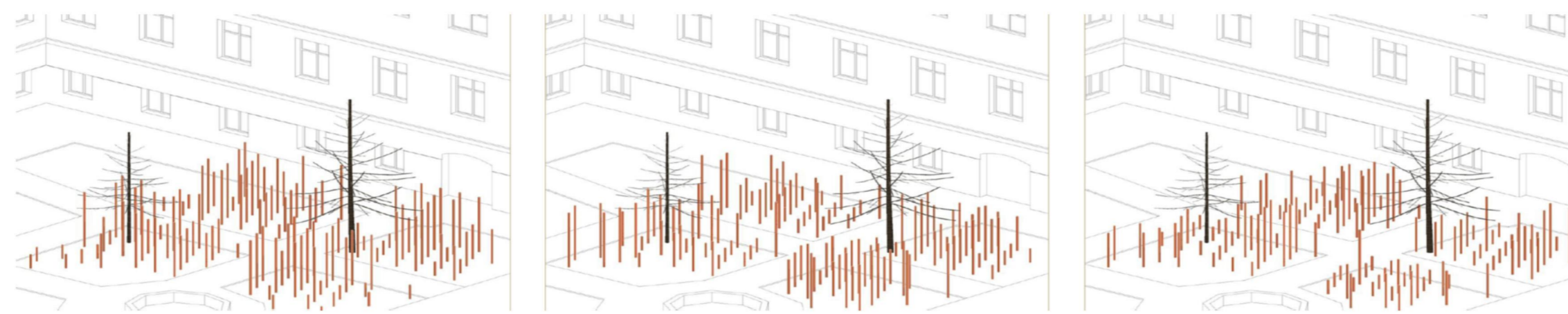

Beta Awards

betacity.ro

ENDEAVOURS

RO Căutări HU Kereséseket SRB Pretrage

AUTHOR(S)/TEAM REPRESENTATIVES

Autorii/Reprezentanții echipei Szászok/A csapat képviselői / Predstavnici tima

Sabrina ENE-BUTNARIU

COLLECTIVE/OFFICE

Kollektív/birodó Kollektiva/iroda Kolektiv/biro

TECTO arhitectura

CO-AUTHORS/TEAM MEMBERS

Co-autori/membrii echipei Társszerzők/csapattagok / Koautori/članovi tima

Sergiu-Cătălin PETREA, Dan-Alexandru ROȘU, Ovidiu BALĂȘOIU, Andra ROGJINARU

EXTERNAL COLLABORATORS

Külső partnerek / Kollaboratori externi / Kollaudatori / Kollaboratori

Bianca-Andreea TUDORAN, Beatrice-Maria BOGHEAN, Delia-Adriana VLĂȘCEANU, ing. Sebastian Maxineasa, Dimmer Home

PROJECT TITLE

Projekt címe / Projekt titulus / Projekt naziv

The loneliness of the avenger trees - anti-deforestation manifesto

PROJECT LOCATION

Projekt helyszíne / Projekt lokacija / Projekt lokacija

Iasi, Romania

BUDGET IN EUROS

Budžet u evrima / Budžet u evrima / Budžet u evrima

1500 euro

AREA

Terület / Hasznosítható terület / Korisna površina

150mp

PROJECT COMPLETION DATE

Projekt befejezésének dátuma / Datum završetka izgradnje

May 2023

CLIENT

Ügyfél / Klient

OAR Iasi

BUILDER

Építész / Graditelj

TECTO arhitectura, ing. Sebastian Maxineasa

PHOTO CREDITS

Fényképek hitelei / Foto krediti

TECTO arhitectura, Brand Recorder

PROJECT DESCRIPTION IN MOTHER TONGUE

Projekt leírása a pályázó anyanyelvén / Opis projekta na maternjem jeziku

Curtea Prefecturii din Iasi (Casa Pătrată) este rezultatul unei construcții rigide, fără a oferi o atmosferă prietenoasă pentru oameni. Clădirea, marcată de intervenții contemporane și lipsită de vegetație din cauza defrișărilor recente, apare ca un loc dezolat, aflat în căutarea identității și a conexiunii cu originile sale. Arborii rămași, salvați providențial de la tăiere, evocă ruinele civilizațiilor dispărute, transmițând mesaje neascultate. Instalația arhitecturală aduce în prim-plan valori pierdute și sugerează recuperarea acestora. Obiectele create definesc un spațiu de reînnoire a pădurii arhetipale, simbolizând defrișările și pierderile. Ele transformă curtea într-un topos arhitectural, rămânând simboluri ale unei lumi disfuncționale. Simplitatea și naturalitatea materialelor folosite clarifică și dau sens spațiului înconjurător, creând sub-spății și parcursuri, deschizând sau închizând perspective. Repetiția formelor creează un ritm scenografic, evidențiind singurul copac rămas, un simbol al vieții și rezistenței. Instalația creează limitele unui spațiu tranzitoriu, invitând la meditație și introspecție, reflectând asupra nevoilor fundamentale ale ființei umane. Într-o lume în care plimbările în

natură sunt prescrise terapeutic pentru a combate epuizarea provocată de ritmul alert al vieții moderne, această instalație abstractă atrage atenția asupra valorilor esențiale și nevoii de reconectare cu natura. Grila de lemn verticală, element central al instalației, invită exploratorul să descopere o metaforă a pădurii - un refugiu tăcut și secret, unde omul și zeii își găseau adăpostul. Aceasta evocă subtilă reamintirea privitorului de legătura profundă dintre om și natură, de necesitatea păstrării acestei relații într-o lume tot mai tehnologizată și artificială. Instalația arhitecturală, prezentă la Festivalul de Arhitectură "Iasi își deschide curțile" organizat de OAR Iasi, a fost recunoscută și premiată pentru capacitatea sa de a aduce în prim-plan aceste teme de importanță crucială. Proiectul subliniază pierderea treptată a conexiunii cu natura, dar și speranța că, prin intermediul artei și al arhitecturii, putem redescoperi și revalorifica aceste legături pierdute. Elementele instalației, deși simple, sunt încărcate de semnificație. Fiecare piesă de lemn devine un simbol al defrișărilor și al naturii aflate în suferință, dar și un semn al rezistenței și al speranței regenerării.

The courtyard of the Prefecture of Iasi (Casa Pătrată) is the result of a rigid construction, without giving a people-friendly atmosphere. The building, marked by contemporary interventions and devoid of vegetation due to recent deforestation, appears as a desolate place in search of identity and connection with its origins. The remaining trees, providentially saved from being felled, evoke the ruins of vanished civilizations, conveying unheeded messages. The architectural installation foregrounds lost values and suggests their recovery. The objects created define a space of return to the archetypal forest, symbolizing deforestation and loss. They transform the courtyard into an architectural topos, remaining symbols of a dysfunctional world. The simplicity and naturalness of the materials used clarify and give meaning to the surrounding space, creating sub-spaces and pathways, opening or closing perspectives. The repetition of forms creates a scenographic rhythm, emphasizing the only remaining tree, a symbol of life and resistance. The installation creates the limits of a transitory space, inviting meditation and introspection, reflecting on the fundamental needs of the

human being. In a world where walks in nature are prescribed as a therapy to combat the exhaustion caused by the hectic pace of modern life, this abstract installation draws attention to essential values and the need to reconnect with nature. The vertical wooden grid, the central element of the installation, invites the explorer to discover a metaphor of the forest - a silent and secret refuge where man and the gods used to find shelter. This subtle evocation reminds the viewer of the deep bond between man and nature, the need to preserve this relationship in an increasingly technologized and artificial world. The architectural installation, presented at the "Iasi își deschide curțile" Architecture Festival organized by OAR Iasi, was recognized and awarded for its ability to bring these crucial themes to the fore. The project emphasizes the gradual loss of connection with nature, but also the hope that through art and architecture we can rediscover and revalue these lost links. The elements of the installation, though simple, are charged with meaning. Each piece of wood becomes a symbol of deforestation and suffering nature, but also a sign of resilience and hope for regeneration.